

نصایح پیامبر

۴

فرماندار جوان

آئین هقدس اسلام بر پیشی میرفت، بالفتح مکله آخوبین
پایگاه شرکین حزیره العرب درهم شکسته شد پیامبر اکرم (ص)
فرماندارانی بیشتر هادو اس هر یستان اعراب نبوده، شاگردان
حکومت اسلام حمامرا میریخت . فرمانداران که از حاتم رسول
ندا (ص) اعراب می شده وظیمه قضاوت و آموذش پیر و رش عموی
را پیر پیغمده داشتند.

معاذین بابل جوان است و پیغمبر الله امدادی نیز در سال دعم
هزاری از حالت بجزل خدا بفرمانداری یعنی حضرموت «مذوب
شده» است از این دنیا کنکشیده، پیامبر پادشاه عدمای از
اسحاب شخصی فرماندار جوان بدرقه هفتمین فرماندار مذعاظ بور کیم
سواری و دو پیامبر و اصحاب پیاده در امتحان میگردند ، معادر
سالیکه نداراست شده بود عرض کرد پارسول الله : من سواره و شما
پیاده ... لکن گن رواهیست ، پیکار سفر نمود .

: «عاد حسن و ای شاهزاده ای احرام هم یکتم و این رحمات ترا
حساب اوی گذارم در حسن ارسول جدا آئین فرمانداری و قضاوت را
برای او شرح میداد ععاد و سایر اصحاب بدقت سخنگ آنحضرت
را گوش میدادند . این شیوه سخنان پیامبر خدا (من) ...

عآن ای عاد : برای خدا تو اشع و فروتنی را بیشتر تاخدا تر باشد تا به سازد و بدون علم و
دانش قضاوت کن (وقتی بدوازی برداز که حکم و موضع ای ایت روشن باشد) اگر مشکلی برای
تو پیش آید پیر عیاد از پسرین شریعت دار ، دو کارها مشورت کن و بکوش نبا احکام خدار اخوب در ک

کنی . بی اشتی که اگر تو از روی حق و معا خواستاد کشف حقایق باش خدایین تواریخ اهل سلطنت
می‌کند، و با توافق فرمیدن میدعده اگر واعظ و توره بر سیدن وحدت و کوشش دره بیدن باز هم سکتم
راتخواستی پنهانی سبز کن ناداشتمدتر از خود را بیان و بیامن پرسیم دیگر من از خود را نی
و هوی پرسنی پرسیم چون گوپیر و اذعوی و هوی شفاؤتمندانی بدرد جمیکشاند .

هان ای معاذ : کتاب خدا را بصر ^{۲۴} بیاموندو ایشان را باقی افهایار ادب آموزد . و هر کس را از
نوک ^{۲۵} بجای خود بسته ای و فرمان خدار ادباره آها حاری کن ا و در این ای اوار پرورد و گاره
جهجهنون در باده حفظ و حراست اموال الهی و حلو گبری از حیله و می آها از اسدی نرس
دیر اند ماله ای است و نهاده ای فرمان تو که دعایت اشخاص را بکنی ، امانتات مردم را بایران ادا
کن جه کوچه زریاد ، و با آنها بیداری و غفور قرار کن بدن باشکه حقیقت اغراض کنی تادی باره
نمیگویند حقوق الهی داریم با میکناره ، و اگر اسماها کاری اذکور سفره که جای خود گبری
و استفاده است قبل از کارهای داده در بخواهنا ایشان بیم اگر انتقامی کردند لاقل خد .
خواهی کشند .

آداب و سنت نهادن جاهاییت را مایه دهی مگر آنکه آئین مقدس ما آن اثبات فرموده باشد ،
و احکام اسلام را از گوییک و بیزک ^{۲۶} باشیم نهایا بود باره فهاد حوتیت بیشتر بیقول داور زر آیس
الایمان نهاده راس کارهای داده فرمان داده ، و فرموده را باز خداورون قیامت اندان . خود
بمواطف وسایع حوش عدل کن نامه ده نهاده خوشی که خود در کارهای خیر تقویت شود .
هان ای معاذ ! مسلمین را بخواهان ایشان گذاشته و میان حمه توره میگشیل دار را
حسگان علم و داش آموزد و خدایی که داشت گفت غرسی اوست بند گنی کن و دور امضا از ملامت
در داشت ملامتگر ان پر امداد .

معاذ ! فر اسفار ^{۲۷} بیکتم بخواری دیباخور کاری خدا است کن در گفتار . و داده بیند . و اذاء
امانت و ترک خیاست و نرسی در گلایم و سلاخون کنی دن بندیگزان . و نکه داری حقوق مسلمانگان و ترس
بر بیتیمان و حسن سل و کوناه کنی دن آن ماله از دزد و دزدی از ساب و ملامت ایمان . و فهم و قوه
قرآن و فرقه بر دن خشم و تو اسع و فروتنی .

هان ای معاذ ! بر عین از اینکه مسلمانی ناس اگویی بالاز گناع کاران فرمان برد و را
پندت و امام عامل را باز همان کنی ، و مار استگلکنی دل اکذیب نسوده دروغگور ایصالی نهان . و
بالآخر در هر حال یاد خدا باش و از هر گناه و لغزش نوبه نسوده سوی خدای بیگرد از گناعان
محقی در خفاء و از گناعان آشکار آشکار اتوبه کن . (۱)

۱ - الاستیغاب ، سفينة المجداد . تحف العقول .